

Na zemljevidu vidimo tudi bele pike. To je sneg, a ni mrzel. Na takem snegu stoji Triglav. To je gora s tremi glavami. Zelo rad bi jo videl. Moj oče pravi, da je videl nekoč tele z dvema glavama. Triglav pa ima tri glave, najbrž tudi telečje. Na Triglav hodijo ljudje, ki radi gledajo navzdol in se jim ne moti. Naš sosed ima na češnji strašilo, ki tudi gleda navzdol in se mu ne moti.

Imamo tudi ceste in železnice, kjer vozijo kolesarji in strojevodje. Moj pokojni stric je bil strojevodja leta in leta. Nekoč pa ga je prijel in je pri Zidanem mostu pognal vse skupaj v Savo. Sam je splaval na breg, kjer so ga pokopali. Od takrat ni več živ. Letala so preširoka in ne morejo voziti po cesti. Zato se zaletijo in skočijo v zrak kakor škorci, če zagledajo Sultana. Tudi jaz bi rad letel po zraku.

Moj oče pravi o sosedovi Barbi, kadar je hud nanjo, da sede ponoči na metlo in leti po zraku. Škoda, da je še nisem videl.

Vasi in mesta so zaznamovana v Jugoslaviji s pikami in krogi. Naša vas nima pike, a je večja kakor vsi krogi skupaj. V velikih krogih so visoke šole, ki imajo več nadstropij. Tam se uče učenci za zdravnike in profesorje. Po šoli ni tam nihče zaprt. Tudi klečati ni treba zdravnikom in profesorjem. Ko dobi zdravnik odpustnico, si kupi naočnike in lahko puli zobe. Zadnjič je izpulil zdravnik mojemu očetu dva zoba. Bila sta črna kakor krta in sta smrdela po tobaku. Tobak sade tam, kjer ni fižola. Nekateri sade tudi pivo in mu pravijo hmelj. Moj oče sadi samo krompir in koruzo. Mati pa nastavi vmes zelja in fižola. Takrat se oče zmeraj jezi:

»Vrste se drži in ne skači po njivi kakor mlado žrebel!«

Več pa ne vem. Se bomo še učili dalje.

KAKŠEN POMEN IMA MORJE ZA NAS

Morje ima za nas velik in lep pomen. Ako je komu vroče, lahko skoči v morje in se shladi. K morju hodijo tudi tujci ter skačejo v vodo. Tudi soli si lahko natlačiš pri morju. Sol je jako koristna reč in se rabi vsepovsod. Pri nas se veseli soli najbolj krava in tista telica, ki smo jo lani prodali. A tudi naš oče jo ima zelo rad.

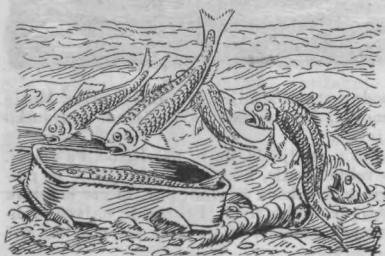
Vsak dan si nareže redkvice in čebule. Potem zmeša vse skupaj in mečno posoli. Ko to naredi, sede k mizi ter reče:

»Primojdunaj, to bo menaža!«

V morju so tudi ribe. To so ribe, ki jim sol ne reže v oči. Ko se odebele, poskačejo v škatlice in gredo v trgovine. Takim ribam pravimo sardine. Zadnji petek je oče kupil škatlo sardin. Strašno so smrdle, ker niso bile več žive. Zato je oče lepo prijel vse skupaj in pognal sardine s škatlo vred

trgovcu v glavo, da so letele ribe po vsej trgovini. Strašno žal mi je bilo za škatlo. Rad bi bil napravil iz nje hlev za hrošče ali pa bi jo bil napolnil z gnilimi breskvami ter jo prodal Matevžku za marmelado. Matevžek je malo neumen in kupi vse, kar je skrito v škatli.

Po morju priplava tudi kava iz Amerike. Mleko zraste doma. Zato nima

morje zanj nobenega pomena. V morje tečejo reke, da se ne posuši in da se ribe ne zadušijo. Lahko bi tudi prišel hud veter ter bi odpihal vso sol v Afriko. V Afriki žive zamorci in so črni kakor saje. Zanje ima morje velik pomen, ker se lahko umivajo, sicer bi bili še bolj črni. Naš gospod učitelj pravi, da so zamorci zato črni, ker jim je vroče. A to najbrž ne bo držalo. Umivajo se premalo, mrcine! Klofutarjev Cencek je prišel zadnjič z umazanim nosom v šolo. Pa ga je naš učitelj odrgnil s ščetko, da je imel nos rdeč kakor zrela češnja. Ako bi imeli zamorci našega učitelja, to bi videli, kje je pes doma! Škoda, da je vmes morje in učitelj ne more tja!

Morje je tudi važno za tiste, ki ne vedo, kje se začne suha zemlja in kje voda. Iz morja pridejo k nam tudi megle ter napravijo dež. Ako se dež ustraši, se stisne in postane toča. Toča lahko napravi mnogo škode, ako ji pravočasno ne uideмо. Dež kaj rad dirka po gorah in pride v doline. Tam se zakadi v reke ter teče nazaj v morje. Pri nas doma steče dež v mlako in ne pride nikdar več v morje. Kajti v mlaki ga popijejo race in tudi kure.

Na morju ni rac, ker bi jih grizla sol v noge. Mojega očeta sol ne grize v noge. Silno je je navajen. Kajti ne soli si samo redkvice in čebule, ampak tudi vodo, ki si v njej umiva noge. Ako bi ne bilo predaleč, bi si lahko hodil umivat noge v morje. Zato je morje zelo važno za tiste, ki stanujejo ob morju in si lahko namakajo noge v vodi.

Morje vleče tudi luno nase. Zato je ne smemo gledati, kadar jo vidimo. Lahko bi nas potegnila v vodo, kjer bi nas zgrabil za noge morski rak. Kadar se luna naveliča morja, mu obrne hrbet. Takrat lune ne vidimo ter jo lahko brez skrbi gledamo.

V morju živi tudi velikanska riba kit. Kit je bojda tak, da bi z repom ubil pol fare, če bi mogel. V šoli smo se učili, da je v starih časih šel prerok Jona k morju. Pa ga je zagledal kit. Zinil je gromozansko in je preroka požrl. Ali prerok Jona je bil mož na pravem mestu! V želodcu je zgrabil kita za vrat in čez tri dni ga je vrgel na suho. Ako bi bil jaz v kitovem trebuhu, bi ga s pipcem suval v čreva. To bi ga jezilo in bi gotovo urno splaval na suho ter pobegnil v gozd. Tam bi si izvrtal luknjo iz njegovega trebuha in bi ušel. K morju pa ne bi več šel, ampak bi ga gledal od daleč.

Šolska modrost

Korist kravje kože.

Učitelj: »Kaj veš o koristi kravje kože?«

Učenec: »Koža drži kravo skupaj, da ne razpade.«

Iz česa nastane megla.

Učitelj: »No, Tonček, ali mi veš povedati, iz česa nastane megla?«

Tonček: »Iz zvezd, gospod učitelj.«

Učitelj (se zavzame): »I, lej ga, kako to?«

Tonček: »Saj ste nam zadnjič dejali, da se človeku, ki dolgo časa gleda v zvezde, zamegli pred očmi.«

Račun z ulomki.

Učitelj: »Kaj dobimo, ako prerežemo krompir na štiri enake dele?«

Učenec: »Štiri četrtnine.«

Učitelj: »Dobro! In če te četrtnine zopet razdelimo, kaj dobimo potem?«

Učenec: »Krompirjevo solato.«